

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

- I. Agendum de ordinatione Maximi in Ecclesia CP. ut Nicolaus I. vindicetur à suspicione mendacij adversùs Blondellum. Damasus Papa non favit Gregorio Nazianzeno in hac causa, ut visum est Baronio. ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15617

VIII. Concilium Rome congregatur ob dissen-
sionem quarundam Ecclesiarum, præsertim Constantino-
politana. Maximi causa tristis habuit exitus, meli-
orque fuit conditio Nestory.

IX. Rediit dein Ecclesiæ concordia, qua propter
hanc causam dissociata fuerat, post scriptam ab orien-
talibus Episcopis epistolam ad Damasum Papam & ad
synodum Romanam.

X. Negotium illud pacis consummavit Theodosius,
missa ad Damasum illustri legatione, ut ei significaret
ordinationem Nestory.

XI. Acholius non tenuit locum Damasi in secunda
synodo œcumenica. Refellitur Holstenius, qui ait eam
synodum pro generali habitam non fuisse ab Ecclesia
Romana. Quod refellitur multis argumentis, præcipue
verò auctoritate veterum Pontificum Romanorum, qui
testantur se tenere atque defendere definitiones statutas
in quatuor sanctis Conciliis.

XII. Gregorius Magnus proficitur se quatuor san-
cta Concilia, in quibus Constantinopolitanum secundo
loco ponit, suscipere & venerari sicut sancti evangelij
quatuor libros. Nicolaus I. ait secundam synodum
episcopalis sedis auctoritate fultam fuisse. Emendatur
Innocentius III. qui canonem Photiani Conciliabuli
putavit esse Concilij C. P. primi.

XIII. Reponi potest. Romanam Ecclesiam susce-
pisse quidem definitionem fidei editam in hoc Concilio,
ceterum canones non suscepisse, juxta testimonium san-
cti Gregorii.

XIV. Locum Gregorij oportet esse depravatum,
cum aliquid diversum habeat ab auctoritate decessorum
ejus, consèque ex Dionysio Exiguo canones tres illius
Concilij receptos ab Ecclesia Romana fuisse diu ante
tempora Gregorij.

XV. Maneat itaque nullam Romanæ sedis lega-
tionem interfuisse Concilio secundo œcumenico.

XVI. Damasi Legatos non interfuisse secunde sy-
nodo œcumenica probatur etiam testimonio Græcorum.

I. QVONIAM superiori capite non-
nulla diximus de ordinatione Maxi-
mi in Ecclesia Constantinopolitana, cujus
partim occasione coactum est Concilium
Constantinopolitanum, res postulare vide-
tur ut causæ istius initia reperamus, præfer-
tim cum hinc quoque commendari possit fi-
des rerum à Nicolao primo proditarum in
epistolis ad Imperatorem Michaëlem, de
qua nobis suspicionem injicere voluit David
Blondellus in libro de Primatu. Explicabun-
tur etiam hac ratione verba Nicolai ex qui-
bus illustrissimus Cardinalis Baronius colle-
git Damasum Papam Gregorio Nazianzeno
favisse, qui Constantinopolitana Ecclesiæ
ordinatus item fuerat Episcopus, persuasum,
ut ipse putat, ab Hieronymo, qui Gregorij
auditor fuerat, quique apud Damasum pro
Gregorio litens egerat ex urbe Constanti-
nopolitana scriptis. Fallitur enim hoc loco
Baronius, ex eo existimans Damasum Gre-
gorio favisse, quod testetur Nicolaus fre-
quentia Damasi adversus Maximum rescrip-
ta fuisse, tanquam non potuerit Damasus
ordinationem Maximi repellere quin eodem

tempore Gregorij translationem approba-
ret. Contrà, Damasus sic Maximum insecta-
tus est ut etiam translationem Gregorij fieri
prohiberet, tanquam contrariam canonibus
& bonis moribus, ceu mox ostensuri sumus.

II. Vacante igitur Constantinopolita-
na Ecclesia, Gregorius Nazianzenus tum
Episcopus, qui Constantinopoli fidem or-
thodoxam publicè profitebatur adversus
Arrianos, ad eam cathedram vocatus est. At
parte ex alia Episcopi aliquot Ægyptij Ma-
ximum secta Cynicum ordinarunt Episco-
pum contra Gregorium. Hæc cum ab
Acholij & aliorum quorundam tractus illius
Episcoporum aures pervenissent, literas ad
Damasum in commune scripserunt, rei ge-
stæ seriem continentes, ut qui ab Imperato-
re ad Concilium Constantinopoli habend-
um evocati fuerant, de negotio quod uni-
versam Ecclesiam respiciebat, Romanæ Ec-
clesiæ sententiam explorarent. Damasus in
epistola generali ad eosdem Episcopos data
primùm graviter reprehendit ordinationem
Maximi, deinde verò damnat eorum consi-
lium qui Gregorij translationem perege-
rant, tamenetsi illum non nominet. Decursis

Theodoret. lib. 4.
Hist. eccl. cap. 3.

Apud Holsten.
P15. 37.

litteris dilectionis vestre, fratres carissimi, in-
quit, satis sum contristatus, eo tempore quo Deo
prestante heretici verant obiecti, nescio quos ex
Ægypto venientes in postulatione contra regulam
ecclesiastica disciplina alienum à nostra professio-
ne in Constantinopolitana civitate Cynicum ad
sacerdotium vocare voluisse. Tum exagitata or-
dinatione illa, addit commonere se eos ut in
Concilio Constantinopolitano, quod indi-
ctum ob eam causam erat, darent operam
quemadmodum prædictæ civitatis Episco-
pus eligatur, qui nullam habeat reprehensio-
nem. In fine eos hortatur ad custodiam ca-
nonum, & ne patiantur aliquem migrare de
civitate ad civitatem. Quod adversus Gre-
gorium scriptum esse nullus est dubitandi lo-
cus. Sic ergo ait Damasus: Illud præterea
commonco dilectionem vestram, ne patiamini ali-
quem contra statuta majorum nostrorum de civi-
tate alia ad aliam transluci, & deserere plebem
sibi commissam, & ad alium populum per ambitio-
nem transire. Tunc enim contentiones oriuntur,
tunc schismata graviora accipiunt, cum & illi
qui amiserint sacerdotem sine dolore animi esse
non possunt, & illi qui alterius civitatis acceperint
Episcopum, etiamsi gaudeant, invidiosum sibi in-
telligunt fore sub alieno se agere sacerdote. De
Gregorio, inquam, heic agi manifestum est,
& docet præterea epistola Concilij Italiæ ad
Theodosium, de ordinatione Maximi agens,
his verbis: Tamen ne absentibus partibus præ-
sumptè aliquid definisse videremur, clementiam
tuam datis literis putavimus instruemdam, ut ei

Ibid. pag. 47.

Concil. Nic. c. 14.
Concil. Antioch.
c. 21.
Concil. Sardie.
c. 1.

Appendix Cod.
Theodot. pag. 104.